

Biskoppen over Aalborg Stift.

Aalborg, den 20. September 1947.

Ved Skrivelse af 15. ds. — 4. V. 2258 — har det høje Ministerium anmodet om en Udtalelse om det med nævnte Skrivelse fulgte Forslag til ny Lov om Stiftsbaandsløsning, i hvilken Anledning jeg skal tillade mig at fremkomme med følgende Bemærkninger:

Lovforslaget fremkommer formentlig for at skabe det nødvendige Grundlag for, at Lolland-Falsters Valgmenighed, der for Tiden er uden Præst, men ønsker en kvindelig teologisk Kandidat stadfæstet som Valgmenighedens Præst, kan løse Stiftsbaand til en Biskop, der er villig til at ordinere og give Kollats til vedkommende kvindelige Kandidat.

Lovforslaget synes mig da ogsaa egnet til dette Formaal, hvorimod det paa forskellige Punkter ikke synes mig at være tilstrækkeligt til i al Almindelighed at være Grundlag for Foretagelse af Stiftsbaandsløsning. For Eksempel er der vel taget Hensyn til de Tilfælde, hvor en Menighed har flere Præster; men der synes ikke at være regnet med det hyppigere forekommende Tilfælde, hvor en enkelt Præst betjener 2 eller 3 Sognemenigheder, hvilke Steder den Situation vil kunne tænkes at opstaa, at den ene Sognemenighed løser Stiftsbaand og faar Præstens Tilslutning hertil, medens den anden eller de andre Sognemenigheder ikke løser Stiftsbaand, hvilket synes at medføre, at den samme Præst med Hensyn til Prædikeembede, Sakramentforvaltning og Sjælesorg staar under to forskellige Biskoppers Tilsyn. Ligeledes gælder, at medens der er taget tilbørligt Hensyn til Bispeembedets Frihed, synes der ikke at være regnet med Konsekvenserne af, at en Provst enten frivilligt eller — hvis der i den Menighed, for hvilken han er Sognepræst, findes to Præster — muligvis tvunget af Menigheden og den anden Præst (jfr. Forslagets § 3, sidste Punktum) løser Stiftsbaand, hvilket dog maa medføre Konsekvenser for hans Stilling som Provst.

Der bør derfor, hvis Lovforslaget skal gennemføres, foretages forskellige Ændringer, der imidlertid kan blive af en saadan Karakter, at Stiftsbaandsløsningens Konsekvenser bliver større end ønskeligt. Men i det hele taget gælder det, at Konsekvenserne af Stiftsbaandsløsning er saa uoverskuelige, at det, som allerede fremhævet i min Skrivelse af 5. Juli d. A., vilde være bedst, om en saadan Lov ikke blev gennemført.

Jeg skal tillade mig ud fra disse Synspunkter at nævne nogle Enkeltheder:

Ad § 1. Jeg gaar ud fra, at der ved en Sognemenighed forstaas den til en bestemt Kirke hørende Menighed, uanset om denne Menighed betjenes af en Præst, der tillige betjener en eller to andre Sognemenigheder, idet der kun paa denne Maade sikres det enkelte Sogn Frihed.

Det forudsættes i denne Paragraf, at der findes en Biskop, der er villig til at modtage den stiftsbaandsløsende Menighed. Men for det Tilfældes Skyld — og det lader sig dog tænke —, at ingen Biskop er villig, bør der vel som nyt Stykke tilføjes en Bestemmelse, der er analog med Bestemmelserne i §§ 7 og 8, sidste Stykke.